II. évfolyam. Jánosháza, 1908. január hó 19. 3. szám.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Egyes szám ára 20 fillér.
Nyilt-tér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Dr. MARTON ADOLF.
Segédszerkesztő:
NOVÁK PÁL

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez intézendők.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.
Egyes szám RAUCH LAJOS kalapos-üzletében 20 fillérért kapható.

Nyomor és jólét.*

Irta: Novák Pál.

I. közlemény.

Az ember már a teremtéskor társas lény volt. Az idő haladt és az emberből emberiség lett. Az emberiség fejlődésével egyidejüleg — a szerint, amint a testi és lelki sajátságok megegyeztek — bizonyos rokonszenv fejlődött ki az egyes emberek között s a hasonló helyzetek szerint megalakultak a néposztályok. Minden néposztályban az utódok — mint örökösök — tovább haladtak az elődök által megjelölt uton. Az utódok öröksége kezdettől fogva két féle volt, sőt kétféle még ma is. Az egyik örökség szellemi (tudás, akaraterő, erkölcs, erény), mellyel minden ember meg van elégedve. A másik örökség anyagi (vagyon) mellyel kevés ember van megelégedve. Kevesen ütköznek meg azon, hogy sok olyan ember van, aki, mig szellemi örökségével szinte fenhéjázóan megelégedett, addig anyagi sorsával elégedetlen. A mai társadalmi erkölcsök ferdesége ez. De ferdesége az is, hogy azt, aki szellemileg akar kiválóbb lenni, mint aminő, azt kigunyolják. Aki pedig anyagilag akar kiválóbb lenni, mint aminő, azt elnevezik *„szorgalmas"*-nak és törekvéseiben támogatják. A mai társadalmi erkölcsök azon téveszméje, — hogy az anyagi helyzet ugynevezet *„javulásra"* való törekvés erkölcsös és tisztességes dolog, — a szülője azon gazdasági forrongásnak és szociális áramlatnak, amely népeket mételyez meg és bejár országot-világot.

Az ember eredetileg nincs gazdasági életre teremtve. Hisz nézzük csak a gyermeket, mily undorodva nézi társát, amint apró-cseprő dolgokkal üzérkedik, szóval tudatosan gazdagodni igyekszik. De akad férfi is, aki meglett korában ilyeneket hall: »Ön sohasem fog meggazdagodni.« — A férfi megdöbben. — »Hát erkölcsös dolog a *gazdagodni vágyás*?« — Én adom meg a feleletet. — Nem . . . És miért nem? — kérdezheti bárki. Nem maradok adós a felelettel.

Minden ember valamely társadalmi osztálynak a tagja, mely osztályok életszükségletei különbözők. Az angol trónörökös elégedetlen, ha ruhájából a friss

* Forrásmű: Papp Dániel értekezése.

TÁRCA

Kricsi gróf tanulmányai.

(Folytatás.)

— Pszt! Monsieur Lamaitre — szólítja meg Kricsi grófot egy ismeretlen az utcán, — már el akartam menni önhöz, miért nem hozzuk tisztába a borszámlát?

— Hm! — dünnyögött Kricsi gróf magában, — hát ebből mi lesz, olyan iszákos ez a Franczi, hogy a bor árával tartozik? — És hangosan folytatá:

— No hát, hozzuk tisztába mindjárt, mivel tartozom?

— Hehehe, — nevetett az ismeretlen, ki a kétes világításnál távolról sem sejthette, hogy mással, mint Mr. Francoisval van dolga. Jó kedvben méltóztatik lenni, hogy ő mennyivel tartozik? Jól adja! Itt vannak jegyzékeim: szállitottunk annak a bolond magyar grófnak 21.000 frank értekü bort, felszámitottunk neki 42.000 frank értékü t, eszerint kap ön tőlem 14.000 frankot; itt van egy ilyen összegre váltó bankáromhoz, ki ezt látva ki fogja fizetni és ujévre kap még ezen kivül gratifikációt. Nos rendben vagyunk?

Az ismeretlen Kricsi gróf vállát pártfogóan veregette, felnevetett és a bámulatában szótlanul álló grófnak kezét megszoritván, távozott. Kricsi csak nehezen tudta megérteni, hogy miért kapott most 14.000 frankot?

Még fel sem ocsudott bámulatából, midőn egy inasféle ember szólitja meg:

— Na, Mr. Lamaitre, nem kell oly büszkének lennie, hogy még régi barátaira sem akar ráismerni.

— Én az urat nem ismerem, — felel Kricsi.

— Nem? — gunyolódik az inas, ki félig részeg volt, — na, Francois, megmondom én neked, ki vagyok. Én Jaques vagyok, a kedves, jó Jaques, a szeretődnek a bátyja, na, ugy-e, most már ismersz?

Kricsi, elfelejtvén szerepét, ráförmed:

— Szemtelen, hogy mer engem tegezni?

— No ni, Francois — gunyolódik Jaques, — amióta sikerült szeretődet uradnak a nyakába sózni, azóta, ugy látszik, elment az eszed. Be jó dolgod lesz, ha az a bolond muszka vagy cserkesz, vagy magyar gróf elveszi szeretődet feleségül! De azt előre mondom neked, ha Bella és te nem adtok egy pár ezer frankot, akkor én fel fogom nyitni annak a bolond grófnak a szemét.

— Azt csak nem fogod tenni? — felel Kricsi, csak hogy éppen mondjon valamit.

— Dehogy is nem teszem, — szól dévaj humorral a részeg. Odamegyek az urad ele és ezt mondom neki: »Monsieur le comte szolgája, Francois a világ legnagyobb gazembere és menyasszonya, Bella táncosné, az én hugom olyan rossz, hogy legjobban teszi, ha bottal veri ki a házából. Francois tanitotta ki szeretőjét, hogyan viselje magát a gróf ur irányában, hogy érdekét fölkeltse, ő tiltotta el neki, hogy gróf urtól ajándékokat ne fogadjon el, mert csak igy érheti el a grófi koronát, ő beszélte ki Bellának gróf ur minden gyengéjét, hogy ez által hálójába kerithesse, s mig a gróf ur Belláról álmodozik, ő t

Könyvkötészet!

Hodászy Zsigmond
könyvkötészete SZOMBATHELY,
Belsikátor, 5 sz. (Kolompár-féle ház.)

Elvállalok minden e szakmába vágó munkát, izléses és tartós kivitelben. — Vidékieknek postai megbizás mellett vállalok és készitek.

Dobozok, diszkötések, aranybetünyomás, irat tartó, képkeretek, és papirkeretek (passepartu') stb. munkákat nagyban és kicsinyben.

Levelekre azonnal válaszolok.

Sürgönycim: Hodászy könyvkötő Szombathely.

szabóvasalás nem árad ki mindennap. X nagykereskedőné boldogtalan, ha reggelenként nem fürösztheti meg habvállait rózsavizben. Mig az alföldi paraszt megelégedett, ha kenyeret és szalonnát reggelizhet. A házaló drótos pedig boldog, ha egy kis krumpli-levest szürcsölhet. — Szóval minden embernek meg vannak a maga megszokott életszükségletei.

Ha a jelenlegi gazdasági élet mozdulatlan lenne és mindenki, mindig sértetlenül élvezhetné megszokott életszükségleteit, akkor *általános lenne a jólét*, De a mai társadalmi állapotok mellett fel-felhangzik a kiáltás: »Nyomorban élünk!« — És kik panaszkodnak? Azok, akiknél a létfenntartás legkisebb szükségletei hiányoznak? — Nem. — Azok panaszkodnak, akik elvesztették rendes, megszokott életszükségleteiket. E nyomornak tehát nem a *nélkülözés*, hanem a *kár* a szülője. (Ha a társadalmi forrongások vezetői azt irnák zászlójukra: *„Adjátok vissza, amit elvettetek“* — és nem azt hangoztatnák: »Jogot a népnek« — »Többet akarunk« — akkor komoly lenne a veszedelem a társadalom jelenlegi állapotára nézve, de igy nem.) A nyomor, mint nélkülözés, nem csinál forradalmat, hisz akkor, mióta nyomor van, azóta szakadatlan lenne forradalom is. A szegény földmüves reggelire megelégszik egy darab kenyérrel is, de fejszét ragad és ölni képes, ha a végrehajtó licitálni akarja kis vagyonkáját. Világos tehát a dolog. ***Nem kell kárositani és akkor nem lesz nyomoruság, nem lesz szocializmus, nem lesz gazdasági forrongás a földön.***

A vagyonnak ismeretlen mennyisége van elosztva a földön és mint tőke az emberiség szükségleteivel együtt és vele arányosan gyarapodik. E tőke különböző nagyságokban — a folytonos cserénél fogva — kering és kézről-kézre megy. Ha a forgó tőkék nagysága nem változnék, akkor előállna egy olyan állapot, amelyben a vagyon megoszlása egyforma maradna. E gazdasági mozdulatlanság lenne az az ideális állapot, amelyben vagyont senki sem szerezne, tehát nem is kárositana és ez által a mai *„nyomor“* keletkeztetésében nem volna részes. ***Hisz mindeu gazdagodás nyerészkedés s ha valaki gazdagodik, ugyanakkor károsit is.*** Igy, ideális értelemben, tehát a legnagyobb társadalmi bünök egyike az, amit ma *élelmesség*-nek neveznek. — E fejtegetés világitja meg azt a kérdést. hogy miért ***erkölcstelen dolog a vagyonszerzés.*** Most még csak az a kérdés, hogy a jólét — mint ideális állapot — létezhet-e, vagy pedig csak mint eszmény, megközelithető?

Lássuk csak. Az ideális állapot: nem szerezni, de nem is károsodni — vagyis a gazdasági élet mozdulatlansága. E mozdulatlanságot kizárja a fizikai *élet*. A cserélődő tőkék különbözősége folytán az egyik fél okvetlenül nyer, szóval szerez, a másik fél pedig veszit, szóval károsodik. E szerint az ideális állapot jelenleg nem érhető el. — Az erkölcs azt tanitja, hogy falánknak lenni malacság, de mérsékletesen enni épen olyan erkölcsös dolog, mint böjtölni. A szerzésre is azt mondhatjuk, hogy a szükségletek kielégitésére való szerzést annyiba vesszük, mintha nem is szereztünk volna. Ez volna tehát a szerzésnek erkölcsös foka. Ez volna legközelebb a jólét eszményének, mely eszménynek már dereng a fénye és mindig szaporodik azoknak a száma, akik figyelnek a fényre. Akik — mig erkölcseik tisztulnak — érzik a nyomorért való felelősséget. Akik az által, hogy jótékonyságot gyakorolnak, sietve haladnak a jólét eszménye felé. De a rosszat, a kárositást nem jóvátenni, hanem megszüntetni kell. Amint leszokott az emberiség arról, hogy más életét el vegye, ép ugy le kell szoknia arról is, hogy más javait megröviditse. »Nem veszek el tőled semmit!« — legyen a jelszó. Ily tökéletesedése az erkölcsnek az eszményi jólét kifejlődéséhez vezet.

Ha a történelmet vizsgáljuk, azt látjuk, hogy a műveltség fejlődésével egyidejüleg az erkölcs mindig szükebb és szükebb körre szorul. Bár még most is elég tág az erkölcs fogalma, de jön még idő, amikor közveszélyesnek, erkölcstelennek itélik azt, aki többet kiván, mint amennyire szükségleteinek kielégitése végett szüksége van.

Ezen állapotok alatt nem a henyélésben élő Pató Pálok korát értem, hanem az eszményi jólét korát, amely az emberiség fejlődéstana szerint az emberi természetek megváltozásából és az erkölcsök mindig szükebb és szükebb körre való szorulásából önként, következik. Az emberiségnek csak ez a kor lehet a végcélja.

(II. közlemény következik.)

---

mint szentet imádja, rajong érte, addig Mr. Francois ölében ül és kineveti azt a bolondos grófot, ki Párisban erényes balettáncosnőket keres!« Ezt fogom neki mondani, ha ötezer frankot nem kapok, megmondhatod Bellának is, tudja ő, hogy jelen voltam, mikor te furfangos róka kitanitottad, au revoir!

Mr. Jaques tántorogva haladt tovább, Kricsi gróf pedig a fejét fogta, hogy meggyőződjék, ébren van-e vagy álmodja mindezt.

A Jockey-egylet kapuja előtt megállott és mosolyogva nézett fel a kivilágitott első emeletre. Mit mondanának most ezek ott fent. ha felmenne ebben az öltönyben és közibéjük ülvén, elmondaná kalandját.

— Ah, Monseur Lamaitre, van szerencsém, — szólitá meg egy fecskefarku livrés szolga. Ruhája után itélve Norfalk herceg inasa volt.

— Már meggondolta ajánlatomat, elfogadja? — Kérdezé tőle.

Kricsi kiváncsi lett.

— Már elfelejtettem, — felelé, — annyi mindenféle van a fejemben!

(Folyt. köv)

Hozzászólás a hozzászóláshoz.

Irta: **Vathy József** hosszufalusi-i tanitó.

(Folytatás.)

Nagyon sajnálom, ha Kartárs Ur csak azt látja be, hogy a haza és a kenyér összefügg és a belátása oly hézagos, hogy a »vallás és a kenyér« közt nem érez kapcsot. A tudatlanokat mindig kész vagyok tanitani. Igaz, hogy az Evangelium azt mondja: »Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem igével, ami Istentől jő«, de hát tagadja-e az evangélium, hogy kenyér az kell az embernek? Nem. Az evangélium a testnek is evangélium, azaz örömhir még a munkának is megváltás. Mi volt a munkás Krisztus előtt? Rabszolga akit az állatnál is alább becsültek. A keresztény kultura kifejlődésével nyert nemességet a becsületes munkás. És ahol még ma is rabszolgasors a része, ott Krisztus szelleme

---

Pártoljuk a vakok iparát!

A dunántuli vakok egyletének fiókintézete a nagyközönség kényelmére, Szombathelyen, a Legáth-féle bérpalotában elárusitóhelyet létesitett, hol a vakok készitményei, u. m. kefék és harisnyák nagy választékban és olcsó árban vannak raktáron. Ezen üzletben nádszékek befonása is elfogadtatik és elkészités után a házhoz szállittatik. Viszont elárusitók engedményben részesülnek. Mindennemü felvilágositással, árjegyzékkel szivesen szolgál az intézet gondnoksága Mező utca 33 szám alatt, hol az ipartelep is bármikor megtekinthető. Ezen humánus célu emberbaráti intézményt a fogyasztó közönség szives jóakaratu támogatásába ajánljuk.

hiányzik. Krisztus szellemével nem fér össze a társadalmi igatságtalanság! Kérdem Krisztus szellemétől tesz-e tanúságot a munkást lenéző, a munkást zsarolótőkés?

»Méltó a munkás az ő bérére« és »aki nem dolgozik az ne is egyék«, ezek vallási tanok. »Testvérek vagyunk«, az Isten a mi előkelő atyánk, Nagyra, az Isten országára vagyunk minden hivatva, és az Isten országába az igazság, a szeretet, a hit, az erkölcs, az Isten kifejezett akaratainak teljesitése vezet. Ez mind örömhir, a szegényeknek, a kenyérért dolgozóknak. És szomoru helyzetüknek oka nem más, mint hogy az emberek nagy része ezeket nem teljesiti és a gazdaságilag erős elnyomja a gyengét, ahelyett, hogy őt fölemelné és az igazság lelkével megadná kinek kinek azt, mi jogosan megillati. Ha a munkaadók igazán vallásossak volnának, de mind ám, akkor a munkást nem tartanák gépnek, amelyet, ha elkopik, félredobhatnak. Mig a vallásosságon alapuló szociálizmus ezen szellyeme át nem hatja a lelkeket, nem orvosultuk e bajt, csak a betegség külső tüneteit nyomtuk el, a társadalom teste pedig tovább romlik.

(Folyt. köv.)

Heti krónika.

Oh, jöjj csak vissza . . .

Oh, jöjj csak vissza e hűs hegyvidékre,
Félek: ott délen elhervad szived;
És én meg olyan bánatos, bús
Vagyok tenélküled.
Ugy fáj a távolság nekem!
Kell, hogy mégegyszer lássalak,
De hogyha karjaimba jösz,
Ki nem bocsátalak!

Esdő szemekkel ha szemedbe nézek,
Sosem lehet azt elfelejtened:
Egyetlen csókkal hő szivedbe
Lehelem lelkemet.
És aztán hogyha lelkünk összeforrt,
Ne bánd, ne bánd, egyetlenem,
Ha együtt élsz és üdvözülsz,
Vagy kárhozol velem!

Te nélküled nem értem én meg
A kis madárnak bűbájos dalát,
Te nélküled e zöld liget vad,
Kietlen pusztaság,
S a szellő lágy fuvalma, az
Fagyasztó téli förgeteg . . .
Oh, hozz nyarat reám, oh, hadd
Egyesüljek veled!

Oh, jöjj csak vissza e hegyek közé, ott
Téged mint én, senki sem szeret:
És én meg olyan elhagyott, bús
Vagyok tenélküled.
Ugy fáj a távolság nekem!
Kell, hogy mégegyszer lássalak!
De hogyha karjaimba jösz,
Ki nem bocsátalak!

Köveskuti Jenő.

Személyi hír. Gróf Erdődy Sándor a folyó hó 14-én városunkba érkezett, hogy a birtokain tartandó vadászaton jelen legyen. A négynapos vadászat lefolyásáról bővebbet a jövő számunkban.

Mulatság. A »Kath. kör« mulatsága iránt nagy az érdeklődés. A meghivók már szétmentek. Nem fognak csalódni azok, akik biznak e mulatság sikerében, mert ott jól fogja magát mindenki érezni.

Elismerés a jánosházi posta hivatalnak. Ez uj év kezdetén a következő dicsérő miniszteri rendeletet kapta a helybeli posta-hiv. tal. Őszinte megelégedéssel értesültem arról, hogy a jánosházi posta, távirda és távbeszélő örvendetes fejlődése folytán előállott fokozott teendőket a személyzet 1907. évben is dicséretes kitartással, hazafias buzgalommal és kötelességérzettel végezte. Örömömre szolgál, hogy a magyar kir. posta, távirda és távbeszélő összes szolgálati ágainál működő szemelyzetnek ezért köszönetemet és elismerésemet fejezhetem ki. Budapest, 1908. jan. hó 1-én. Kpssutk s. k.

Évi tisztujitó közgyülés. Városunk legtekintélyesebb köre, — a Polgári kör, — január hó 19-én tartja évi rendes közgyülését, melyen bizonyára a régi, kiérdemült tisztikart fogják, — mint rendesen — ismét megválasztani.

Népszerű előadások a rögtöni segélynyujtásról és Tuberculosisról. Megdöbbentő a sok baleset, mi a vidéken előfordul s a nép tehetetlen ily esetekben. Lapunk felelős szerkesztője a szomszédos községekben ki akarja tanitani a népet a segélynyujtás elemeire, azért jan. 12-én Karakón már megtartotta az első előadást. Mihelyt ezt befejezi, a tuberculosisról tart falurol-falura járva, vasárnaponkint előadást, talán nem lesz az egészségügy hátrányára.

Vadászatok. Január 6-án tartotta meg a »Jánosházai vadásztársaság« évi rendes körvadászatát, amelynek eredménye 74 drb. nyul volt. A vadászat után a vadászok nagy része a »Polgári körben« gyült össze s vidám hangulatban késői órákig együtt maradt. — Január 11-én körvadászat volt Sárosdon, melyen a vidék számos vadásza részt vett. Az eredmény 72 darab nyul volt. A vadászat után Widder Fülöp intéző látta vendégeül Nimród nemes ivadékai.

Irodalom. Alig egy éve, hogy egy értékes munka elhagyta a sajtót, hogy körutra induljon és lágy hangjának melegségével, erős érzéseinek igazságával meghódítsa a tiszta szivek ezreit. *Mult és Jelen* e mű cime. Szerzője: Köveskuti Jenő, jelenleg Léván áll. tan. kép. int. igazgató. Művéből, — melyre felhivjuk olvasóink figyelmét s amely a szerzőnél kapható — mutatóul a mai számunkban is közlünk egyet.

Sulyos baleset érte Karakón jan 8-án Németh Ferencet az erdőn favágáskor. Nem vigyázott merre dől a fa, mire menekülni akart volna, már késő volt, a fa reáesett s összezuzta a ballábát. Az ott tartózkodó emberek tétlenül nézték a kinoktól gyötört embert, mig végre akadt egy, aki kocsin haza vitette. Mint kell bánni tört lábu emberrel, arról fogalmuk sem volt.

Ön ur vagyok. Egy üresfejű ficsur kérdezi a barátját: »Tudod-e mi különbség van köztem és a szomszédunk közt?« Te is ember vagy, meg az is. »Dehogy, én ur vagyok, a szomszéd pedig iparos«. A szomszéd egy jót nevetett rajta.

Nem mind bársony, ami fénylik. Érdekes eset történt a napokban. Egy vidéki atyafi beállit egy helybeli szabómesterhez, hogy egy bársony nadrágot készittesen magának. »Mennyibe kerül?« kérdi először is az atyafi. »Tiz koronába« felel a mester. »Tudja mit, csinálja meg nyolcér«. — Hosszas alkudozás után megegyeztek nyolc koronában. A mester mértéket vett, az atyafi pedig önelégülten haza ballagott. — Egy hét mulva kap az atyafi egy csinoksülsejű, kivarrott kengyelű, ragyogó bársony csizma-nadrágot. Mosolyogva forgatja és megelégedetten dörmögi: »Megéri. Talán még tiz koronát is ér« . . . Amint a nadrág zsebeit is kiforgatja, lecsik a földre egy papirszelet, rajta néhány szó: *Ára 3 korona. — Olcsó szabott árak. B. és Cz cég Prága.* Az atyafi látta a papirost, de olvasni nem tudott s igy szegény még most sem tudja, hogy az élelmes szabómester — mint saját gyártmányt — nyolc koronáért adott el néki egy olyan nadrágot, amelyet *készruha-raktárban* vett 3 koronáért.

Beszakadt alatta a jég. Nagy az az élénkség télen a városvégén levő Sós-tó környékén. A korcsolyázók vidám kacaja, a csuszkáló gyermeksereg hangos lármája hallatszik naphosszat a sima jégtükör felett. Az elmult vasárnap délutánján sirás váltotta fel a kacajt és szomoruság a vidámságot. Bár játszótársai figyelmeztették, de azért mégis rácsuszott a gyenge jégre is Mészáros Ilona. Egy roppanás és a másik pillanatban már nyakig vizben állott a kis leány. Szerencse, hogy emberek voltak közelben, akik hamarosan kihuzták, mert különben megfagyott, sőt, tán meg is fulladt volna a rakoncátlan gyermek. — A szülőknek nagyobb gondot kellene forditani gyermekeikre.

Ártatlanul még nem ült. Három évig volt bezárva a Simi, kiszabadult s minő meglepetés érte otthon, 6 hónapos csecsemő nyujtotta feléje ölelő karjait. 4 nap mulva meghalt a csecsemő. Zsidók a gyász jelül 8 napig a földon ülnek; a szolgabiró meglátogatja, hogy vigasztalja. »Na Simi, alig szabadult ki a börtönből, már ismet ülnie kell, ez igazán nagy csapás.« »Tekintetes szolgabiró ur, higyje nekem, hogy ily ártatlanul még nem ültem«.

Azt beszélik . . .

Azt beszélik, hogy a jánosházai aranyifjuság csak *talmi* . . .

Azt beszélik, hogy Jánosházán sok a harapós kutya.

Azt beszélik, hogy Jánosházán pletyka gyár is van.

Azt beszélik, hogy a sárosdi vadászaton a sós is édes volt.

Azt beszélik, hogy némely szabó nem dolgozik, mégis keres.

Azt beszélik, hogy a Haladás csak ugy halad, ha tolják.

Azt beszélik, hogy hétfőre egész Jánosháza és Vidékét Cellbe idézték tanunak.

Szerkesztői üzenetek.

H. Bögöte. Az összes nyomtatványainkat Dinkgreve készíti Celldömölkön. Rendkivül izlésesen dolgozik s olcsón. Melegen ajánljuk.

. . . *i. Léva.* Köszönet a cikkért. Legközelebb hozzuk. Mi készpénznek vesszük az igéretet s örvendünk ha irodalmi nagyságok neveit láthatjuk lapunk cikkei alatt. Számitunk Önre és igéretére. Üdv.

Tanítónő. — d. Várjuk . . . s hiába várjuk. A hölgyek — mint munkatársak — eddig csak igertek, de nem küldtek cikket. Pedig mennyire várjuk . . . az első fecskét . . . mert tudja az a könyv még most is ott van az asztalon.

Valaki. Helyben. Mikor kapunk valamit? Öntől sokat várunk. Reméljük, hogy még e héten megnyugtat bennünket. A tárca rovat már régen sóhajtozik az Ön neve után.

Urr . . . H. Téved. A vezeték, vagy keresztnéven való megszólitás sohasem a tiszteletlenség, hanem a bizalom jele. Egyenrangu egyéneknél az Ur és Kisasszony cim a feszült viszony, vagy az idegenkedés jele . . . A másik dolog mindig a művelt és udvarias viselkedéstől függ. — Ha ön fejbiccentve igy

köszön: »Szolgája, — akkor nem is várhat nagyobb tiszteletet. Nőtől pedig épenséggel nem. Elégge csodáljuk, hogy ilyet kérdez. Ezt Önnek, — mint *finom és szellemes* férfinak, — tudni kellene.

Ny. Dinkgreve Colldömölk.

Gabona-árak.

— 1908 január 16-án —

Salzberger Rudolf ur jelentése szerint:

Buza	22·80	23·20	korona.
Rozs	22·—	22·20	»
Árpa	16·—	16·10	»
Zab	15.60	15.60	»
Tengeri	14·60	14·80	»

fr. 100 kgrm.

Hol szerezhetünk be jó és pontosan járó órát?!?

MARCHBEIN IGNÁC

órás- és ékszerésznél **Jánosházán,** Fő-tér 16. szám alatt. A gyógyszertár mellett találjuk dúsan felszerelt **óra** és **ékszeráru raktárát.** Nagy választék mindennemü **zseb-, inga-, fali- és ébresztő-órákból. Szemüvegek** és **orrcsiptetők** minden számban kaphatók orvosi megrendelés szerint.

ÓRAJAVITÁSOK

Ha jól és olcsón

óhajt öltözködni, akkor el ne mulassza első rendű, **33 év óta fennálló** s jó hirnévnek örvendő

FÉRFIRUHA-SZABÓ

üzletemet felkeresni.

Aki készpénzzel fizet, az a ruha árának egy részét megtakaritja.

Raktáron tartok mindennemü kész ruhát, gyermek-kosztümöt nagy választékban **3 koronától feljebb.** Ugyszintén megrendeléseket **olcsón és pontosan elkészit,** kivánatra házhoz is megy

Cseh Kálmán és Fia

férfi-szabók.

Tévedés,

ha valaki azt mondja, hogy jobb kávét, vagy pedig olcsóbban tud kávét szállitani, mint

Fratelli Deisinger

fiumei cég

BUDAPESTEN

a királyi bérpalotában.

Szőlőoltvány! Szőlővessző!!

A világhirü Delaware adja a legjobb bort; oltani, permetezni nem kell! Gyökeres 1000 drb. 100 kor. alma: 50 kor. Szőlőoltványok ezere: 140 kor. a legnemesebb fajokból. — Árjegyzék ingyen. — Rendelési cim:

SZIJGYÁRTÓ NAGY MIHÁLY

FELSŐSEGESD, (Somogym.)

Cimbalmot

ne vegyen, mig

Reményi Mihály

a m. kir. zene-akadémia házi hangszer készitőjétől árjegyzéket nem hozatott. **BUDAPESTRŐL, Király-utca 50.** Minden hangszerről árjegyzék külön-külön kérendő.

Pénzkölcsön!

20,000,000 korona, áll rendelkezesre 1600 koronán felüli törzsfizetéssel biró **köztisztviselőknek, katonatiszteknek és napidijasoknak** kötelezvényre. **Váltó nem kell!** Megkeresésnél közlendő: életkor, törzsfizetés és szolgálati idő.

Jelzálog kölcsön:

földekre és jó helyen fekvő értékes bérházakra 4%-os 10—60 évig terjedő törlesztésre. Jutalék utólagos. Válaszbélyeg.

Országos Hitel és Kölcsönző vállalat

BUDAPEST, VI., Izabella-utca 67.

Telefon: 101—28.

THERMOS

palack, mely hideget hidegen, meleget melegen tart tüz és jég nélkül

KORCSOLYÁK

minden formában, a legkiválóbb anyagból és

RODLIK

(sport szánkák) nagy választékban

Geittner és Rausch cégnél

BUDAPEST, Andrássy-ut 8.

Árlap ingyen!

Igen tisztelt háziasszony!

Igen kérjük, sziveskedjék a valódi: Franck: kávé-pótlék minőségét, mint pótkávék minőségével összehasonlitani, akkor rögtön meg fogja érteni, hogy:

Miért — régalmaznak bennünket az sok oldal ól,

Miért — utánozzák oly gyakran a mi cimkénket!

Azonban régalmatokkal nem lehet jó kávét főzni és azért Ön is, tisztelt háziasszony, nagyon helyesen cselekszik, ha megmarad a régebben bevált,

valódi: Franck: kávé-pótlék mellett, melynek finom minősége egyedül képes Önt tartósan kielégiteni.

A valódi: Francknak:, amely a kapszlin a egy-lap, hanem gyárakból való, az ismertetőjelet: ezen védjegy és ezen aláirás

Franck Henrik G.

Kávégyárak

Budapest.